

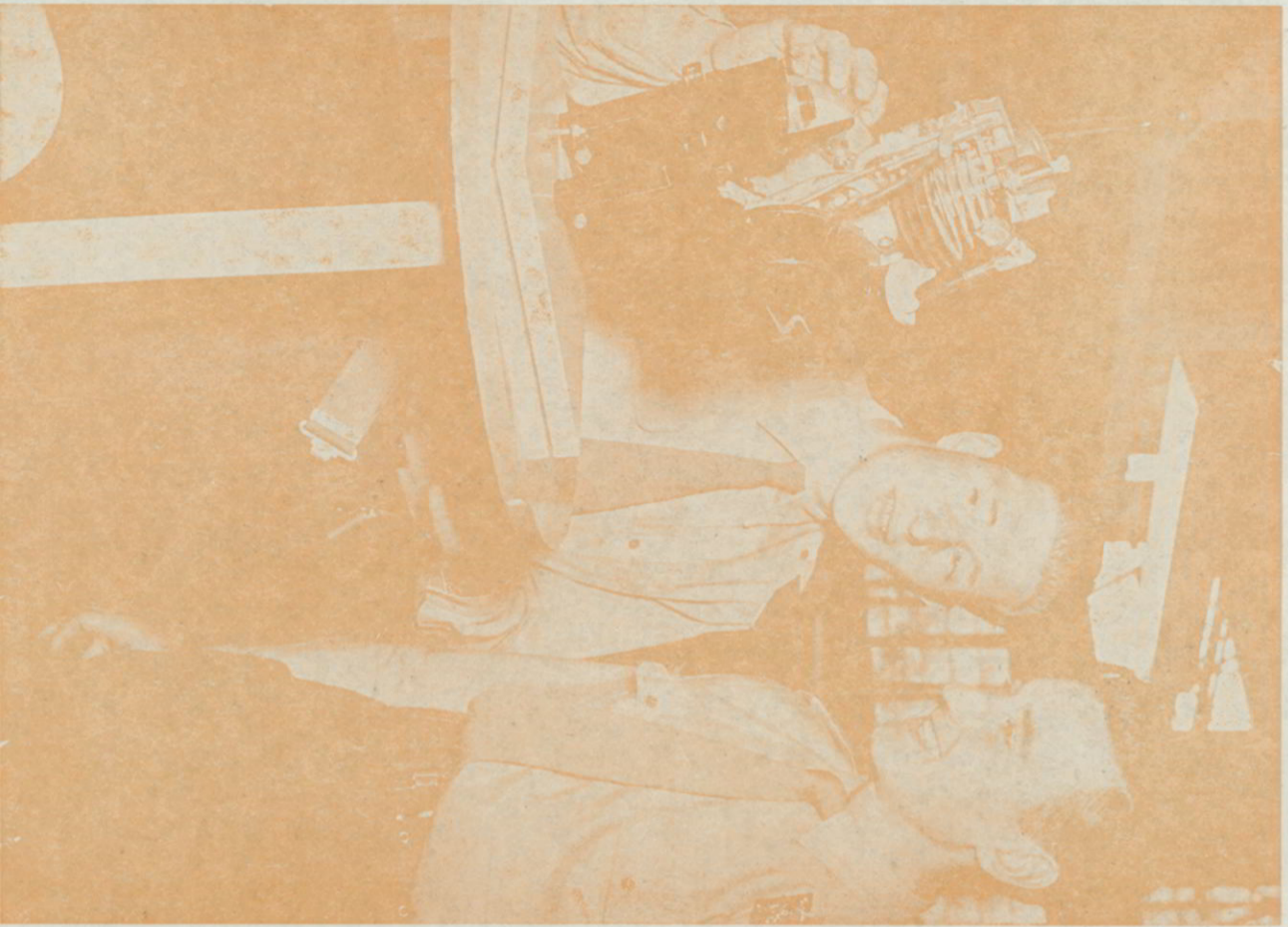
het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V., DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielafabrik N.V.

Vacantienuummer 1955

12 AUGUSTUS, Nr. 434

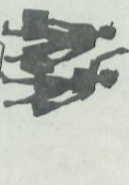
Goed Gezelschap voor Uw Vacantie!

HET EERSTVOLGEND NUMMER VAN „HET VDH-tje” VERSCHIJNT OP ZATERDAG, 3 SEPTEMBER 1955.

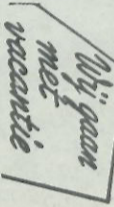
WEET WAT U DOET; kennis is één ding,

toepassen is iets anders!

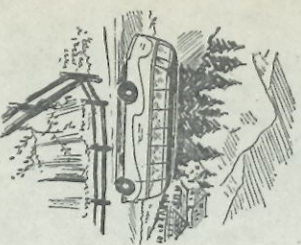

weekblad

het V.D.H.-tje

Redactie:
Maanweg 256, 's-Gravenhage, telef.
723820, toestel 338.
Gedrukt in eigen drukkerij in een
oplage van 3500 exemplaren.

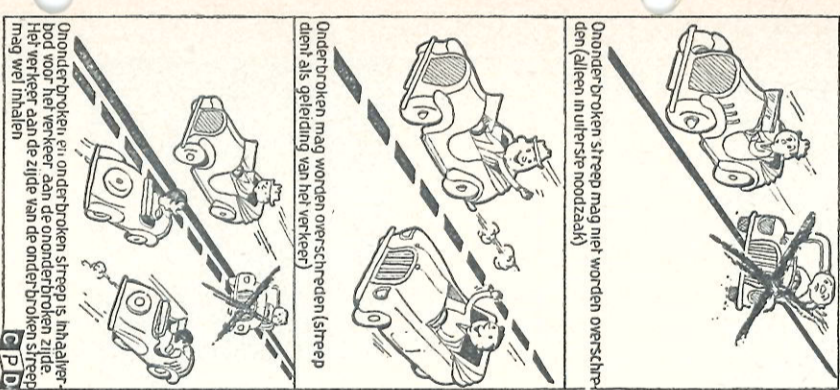

REDACTIE EN DRUKKERIJ VAN „HET VDH-TJE“
WENSEN U EEN ALLEPLEZIERIGSTE VACANTIE 1955
TOE! NEEMT HET ER GOED VAN EN MAAKT U STEERK
VOOR EEN VOLGENDE WERKJAAR, DAT, NAAR WIJ
HOPEM, U PERSOONLIJK VEEL VOLDOENING EN VAN
DER HEEM VEEL VRUCHT ZAL GEVEN.

Het is de K.N.A.C. o.m. uit tegen Nederlanders opgenomene bekeuringen gebleken, dat talloze handgetoets onvoldoende op de hoogte zijn met de betekenis van de strepen die in het buitenland op het wegdek zijn aangebracht.

In tegenstelling met ons land, waar de strepen nog niet in de wettelijke voorschriften zijn opgenomen, is in vele landen van West-Europa, met name in België, Frankrijk, Duitsland en Zwitserland het overschrijden van een bepaalde streep dan wel een combinatie van strepen bij de wet verboden.

KRUG GEEN BEMERKING IN UW VACANTIE
DE BETEKENIS VAN DE STREPEN OP DE WEG IN
BELGIË, FRANKRIJK, DUITSLAND EN ZWITSERL.

In dit verband wijst de KNAC er op, dat een onderbroken streep in alle landen mag worden overschreden. Deze streep dient als geleiding van het verkeer. De onderbroken streep is een lijn die niet mag worden overschreden (alleen in de uiterste noodzaak).

Wordt nu een combinatie van een onderbroken streep met een onderbroken lijn aangebracht dan beduidt dit een inhaalverbod. Het verkeer dat de onderbroken streep aan zijn kant heeft, mag zolang het langs deze combinatie van lijnen rijdt, NIET inhalen. Het verkeer met de onderbroken lijn aan zijn kant, mag echter wel inhalen (zie tekening). Op punten waar het verkeer uit beide richtingen niet mag inhalen zijn 2 onderbroken lijnen naast elkaar aangebracht.

De KNAC maakt degenen die in Frankrijk reizen er nog op attent dat men daar de gewoonte heeft om de gestreepte aslijn van de weg ook ter plaatse van een inhaalverbod voor beide rich-

tingen door te laten lopen, zodat men op deze punten 3 strepen naast elkaar zal aantreffen, nl. 2 onderbroken strepen, met daartussen een onderbroken streep.

Neem deze eenvoudige regels goed in U op, want het geeft U een veilige reis en men voorkomt bekeuringen.

„Ik doe weer mee. Ik heb de vacantiepot van de kinderen gevonden.“

VACANTIE-FOTO-WEDSTRIJD

Dit jaar wordt wederom een vacantie-fotowedstrijd georganiseerd voor het personeel van VAN DER HEEM N.V. en ENAF, waarvoor de Directie fraaie prijzen ter beschikking heeft gesteld.

Teneinde alle VDH-fotomantelers de kans te geven een prijs te winnen, zijn er verschillende klassen ingesteld.

U kunt inzenden in de volgende klassen: Hoofdklasse, Gevorderden, Begginers, echter met dien verstande dat zij, die in het vertalen al een 1e prijs in een der klassen behaald hebben, thans verplicht zijn in een hogere klasse in te zenden.

De klasse kleurfoto's is er ook dit jaar weer en gezien het grote aantal inzendingen van verleden jaar is wederom besloten in deze klasse meerdere prijzen ter beschikking te stellen.

Verder zijn er nog **SPECIALE PRIJZEN** voor de beste foto's met als onderwerp: „Den Haag - bloemenzee“ en „Op de Soer“.

In September ontbreekt U als bijlage van het VDH-tje een inschrijvingsformulier, waarop volledige wedstrijdreglementen vermeld zijn.

De termijn van inzending sluit 15 OCTOBER a.s., terwijl de inzendingstermijn e.d. met het uitrekenen van de formulieren bekend gemaakt wordt.

Uit de reglementen vermelden wij thans reeds de volgende bepalingen:

- De foto's mogen opgezet of onopgezet ingezonden worden.
- Voor de klasse A - Hoofdklasse - bedraagt het minimum toegelaten formaat 13 x 18 cm.
- Voor de klasse B - Gevorderden - bedraagt dit formaat 9 x 12 cm, terwijl het minimum formaat voor klasse C - Begginers - 6 x 6 bedraagt.

Voor klasse D - Kleurfoto's - bedraagt het minimum formaat voor afgedrukte en vergrootingen 6 x 6 cm, terwijl het formaat voor kleurendia's vrij is. Kleurendia's moeten echter van een massier of deklaasje voorzien zijn.

De foto's dienen gemaakt te zijn in de

periode 1 Mei t.m. 30 September 1955 door het personeel van VAN DER HEEM N.V. of de ENAF.

De verdere reglementen hebben betrekking op de wijze van inzending en jurering, zodat deze THANS nog niet van belang zijn.

Wij verwachten dat alle VDH-ers, die in hun vacantie foto's maken, er 1 of meer van zullen inzenden, onverschillig of zij met een doodgevoel boze gewerkt hebben, dan wel met een complete Leica-nutrusting op stap geweest zijn.

Door het **GEOTE AANTAL PRIJZEN** en de diverse klassen heeft ieder, die een met zorg gemaakte foto mededeelt, een goede kans op een prijs of prijzje.

Laat ook de fabriek Directie en de ENAF eens hun beste beentjes voorzetten, daar het aantal inzendingen uit die hoek de afgelopen jaren klein was.

De knudde van Uw foto's hangt niet in de eerste plaats af van Uw toetsel, maar van Uw kijk op de U omringende natuur, sledenschoon en dagelijkse gebeurtenissen in Uw vacantie.

Door scherp op te merken, heeft U in Uw camera een middel om Uw schoonheidsbelevingen en interessante momenten vast te leggen.

Door op deze manier te werken, zult U merken dat Uw foto's grotere waarde en inhoud zullen krijgen en U niet behoeft te schromen om voor de wedstrijd in te zenden.

HOE EEN VROUW

DE E55 ZIET...

Ja, ze gaan er ook heen, de vrouwen van Nederland — ouderen en jongeren — om deze manifestatie van Nederlands Energie te aanschouwen. Ze gaan er waarschijnlijk anders, met minder concrete verwachtingen heen, staan minder kritisch in een bepaald opzicht, maar zijn misschien nog wel meer geïmponeerd.

Wij vrouwen realiseren ons dikwijls minder wat er wel allemaal in ons kleine landje gebeurt. Leven meer bij de dingen van alle dag. Lezen wel in de krant van een schip dat klaar komt, een fabriek die een nieuw product gaat maken (en als het dan iets huishoudelijks of gezelligs is, lopen we iets warmer), maar daar blijft het vaak bij.

Op de E55 worden wij er met de haren bijgesleept.

We staan bij een onderstel van een treinwagen. Over een enorme schroef zit een doorschijnende plastic dop, zodat we kunnen zien hoe ingewikkeld het er daar binnen wel uit ziet en we beseffen dan hoe belangrijk het is dat zo'n treinstel goed in elkaar zit.

Iemand van de PTT vertelt ons, dat telex-berichten via de radio in zeer korte tijd over de hele wereld gaan — veel sneller dan het snelste telegram.

We gaan begrijpen wat er nodig is om water tot drinkwater te zuiveren als we al die bakken met vies water naast elkaar zien en de laatste bak met water zo helder is als glas.

We zien een enorme schroef van een zeeschip en staan vol verbazing in het wonderland der chemie waar men via glazen ballen en buisjes o.a. zeep fabriceert.

Bijzonder instructief zijn de demonstraties voor vak-opleiding.

In het paviljoen „Rotterdam Havenstad“ staat een fraai model van de communice-apparatuur voor de Nieuwe Waterweg (van Hoek van Holland naar Rotterdam), ook tijdens de zwaarste mist! opgesteld. De loods wijst op onze portofoon, welke door hem mee aan boord wordt genomen.

door
mei. A.
Groeneweg

Een complete bedrijfsschool is er aan de gang. De jongens staan achter de fraise- en schaarbanken, a.s. timmerlieden zijn aan het werk, a.s. gasfitters worden opgeleid. Met prachtige kopen worden opgeleid. Met prachtige kopen worden opgeleid. Met prachtige kopen worden opgeleid. Met prachtige kopen worden opgeleid.

Een miniatuur-scheepsweef in elkaar getimmerd. Plankje voor plankje, dakpans-gewijs, en dan een stevige dwarsbalk ertegen. Een enorme afdeling van de hoogovens is er.

Een machtig tandwiel bij de Heemaaf. En we zien de drukke bediening bij een televisie-opname. Een heleboel apparatuur, felle lichten, mooie (ook licht gespoten) televisie-kasten en een heel mooie juffrouw die over het toneel loopt.

Natuurlijk hebben we allerlei specifieke „vrouwen-afdelingen“ bezocht. We zagen maquettes van nieuwe gebouwd woonwijken.

KUNST, EEN BESCHOUWING OVER DE SCHILDERKUNST VAN VROEGER EN NU

WANNEER WIJ EEN OUD EGYPTISCH RELIEF BESCHOUWEN, DAN WAARDEREN WIJ DAT ANDERS DAN B.V. EEN SCHILDERIJ VAN REMBRANDT EN REMBRANDT'S WERKEN BEKIJKEN WE WEER MET ANDERE OGEN DAN WERKEN VAN DE DUISER FRANZ MARC, OM VAN PICASSO MAAR NIET TE SPREKEN.

Het Egyptische werk kunnen we mooi vinden of lelijk, het kan ons ook koud laten, omdat het in zekere zin nog primitief is.

Vaak zijn die oude reliëfs niet eens het werk van één man, want wat ons aan Egyptisch oeuvre is nagelaten, is afkomstig uit de farao-graven. Deze graven werden in opdracht van de farao vervaardigd en ieder manlijk bevolkingslid was gedurende de tijd, dat de arbeid op het land stil lag, verplicht aan farao's graf te werken. Men zou het met een modern woord arbeids-dienst kunnen noemen, maar het was geen slavenwerk, zoals men het wel voorstelt, de Egyptenaar vond het een eer aan het graf van zijn farao, die ongeveer gelijk stond met een Godheid, te mogen werken.

Zo zal de één vol bewondering kijken naar de grootschilderingen in het oude Spanje (en Zuid Frankrijk), b.v. de grot van Altamira; hij zal zich verbazen over de nauwkeurigheid, waarmee een dier werd weergegeven, wanneer hij bedenkt, dat men toen alleen steen als gereedschap had om in steen te beten.

Velen echter zullen er misschien nauwelijks bij stilstaan welk een moeite en inspanning het die mensen uit de praehistorie (tijd van de ongeschreven geschiedenis) kostte om een dier zo natuurgetrouw mogelijk weer te geven. Ze vinden het vanzelfsprekend, wanneer „het“ lijkt op dat wat „het“ voor moet stellen en denken daarbij misschien niet aan de toen nog totaal onbekende leer der anatomie, die nu een eerste vereiste is voor een goede schildering van mens en dier.

Wanneer we de tijden nagaan, welke verstreken zijn sinds die grootschilderingen en dan speciaal letten op de ontwikkeling van schilderen en beeldhouwkunst, dan kunnen we ons zeer zeker verbazen.

De Grieken waren verder dan de Egyptenaren en Babyloniers, de Romeinen met de Hellenen (= Grieken) als leermeesters, brachten het nog weer verder in hun kunst-uitingen.

Met de val van het West Romeinse Rijk (476 n. Chr.) komt er een tijdelijke inzinking van de bloeiperiode van de Kunsten. Alleen in Byzantium (= Constantinopel) blijft de Klassieke Kunst voortleven, al wordt die niet verder ontwikkeld, slechts geconserveerd.

De volken, die dan het toenmalige Europa gingen beheersen, stonden op een veel lagere beschavingstrap. Wel hadden ze veel van de Romeinen geleerd

door
mei. U. M. van Tilburg
(Van der Heem N.V. - Utrecht)

altes om die gebreken te verhelpen. En niet alleen voor zichzelf, ook voor anderen deed hij het duidelijk worden, dat het nodig was een zekere opleiding te volgen in de kloosterscholen, wilde men geen slecht figuur slaan in de wereld. En dan komt vanzelf ook weer de belangstelling voor de Kunst naar voren, maar de grote opleving kwam toch pas in de 15e eeuw. Men kijkt terug naar Athene en Rome:

Renaissance.
Vanaf die tijd wordt het steeds beter voor de wereld der schone kunsten. Natuurlijk zijn er in de

a. De blinde harpspeler, fragment uit de grafkapel van P-aten-em-heb, pl.m. 1375 v. Chr.
Achter hem een fluitspeler.
„De harpenaar steekt in schoonheid verre boven de anderen uit. Het vervallen getuut, de dode ogen, de desolde houding; het is de blinde zoals wij hem alleen uit het dagelijks leven kennen.“
(Uit: Gids v.h. Rijksmuseum van Oudheden te Leiden).

en overgenomen, maar ze beperkten zich aanvankelijk tot hun levensonderhoud en tot ruzie maken onder elkaar. Wetenschap en Kunst komen op het tweede plan, zo zij niet geheel verbanen werden.

Maar tijdens de regering van Karel de Grote, omstreeks 800 na Chr. worden de schone Kunsten weer tot de samenleving „toegegaten“. Karel voelde zich tegenover de Paus een „baarbaar“, hij kon noch lezen noch schrijven en deed

loop der tijden ook weer perioden van „verval“ geweest maar er valt nu in die ontwikkeling van de Kunst een zekere lijn te onderscheiden.

Van mannen als Michel Angelo, de grote Italiaan; Pieter Breughel (de oude); Albrecht Dürer (portretten van vorsten); Jan Steen, Rembrandt van Rhijn en Rubens hebben wij allen wellicht gehoord en iets van hun werken gezien.

Wordt vervolgd op pag. 10

TIEN PROMIETIENS BRENGT OVERAL HEEN

VAN DER HEEM N.V. E.N.A.F.

**MAAR DE SOLEX
BRENGT U OOK
WEER TERUG!**

(G. G. BUQUET)

De Solex-stand op de E 55

Zaterdag 11. had de Utrechtse VDH-familie zich verzameld op het fabrieksterrein voor een veelbelovende Solex-orientaert. Tegen 2 uur werden de routes aan de deelnemers door de leden van de organisatiecommissie uitgedelcld en de groep tot een colonne gevormd om zodoende twee aan twee per minuut te kunnen starten. Al spoedig heerste er een grote opgewektheid en startte men enthousiast, hierbij stellig ook denkend aan de mooie prijzen, beschikbaar gesteld door de Directie.

Over krits-krits-wegen, ver van alle snelverkeer, door de dorpen van onze provincie, ging de locht in de richting van Werkhoven-Zeist.

Bij het kasteel „Beverweerd" met zijn prachtige lanen en hoge bosrijke omgeving, waar wilde konijntjes schuw, door het rhythmisch smoorren van de Solex-motor opgejaagd, over de weg renden, kregen wij een volledige indruk van hetgeen onze provincie aan natuurschoon te bieden heeft.

De rallye verliep uitstekend, ondanks vele moeilijke punten in de route-ogga-

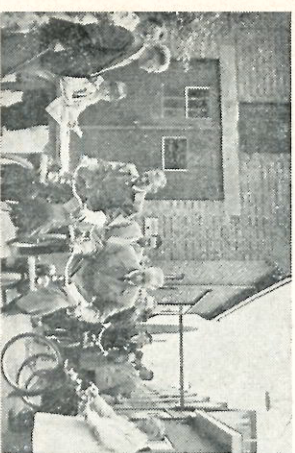
ve. Was jammer, dat door een schijnbaar verkeerde instructie van de organisatielcommissie controlpost 2 „post 3" invulde, waardoor enkele deelnemers verkeerd reden, waarvoor de oprechte excuses van de commissie.

Na afloop werden door de heer Car-souw de prachtige prijzen aan de winnaars uitgedeeld.

Tevens moesten de heren controleurs en andere medewerkers worden bedankt en in het bijzonder de heer Van Erik voor zijn medewerking bij het uitslip-pelen van de route.

J. J.

- Winnaars: afdeling: Tot aantalstrafp.
1. H. P. ter Prad. Bureau 45
 2. B. A. F. v. d. Linden, Fabr. Adm. 50
 3. H. den Boeter. Montage 60
 4. G. C. Rijfhoefel. Montage 60
 5. A. Adelaar. Expeditie 65

START UTRECHT

Zoekende naar een verbeterde balancemethode voor de waterbladen van de VT 8, kwam de heer W. F. Ernst (afd. Montage VT 8, Utrecht) met een goed voorstel; ofschoon de besparing in tijd praktisch nihil is, zal minder balanceren nodig zijn. Het voorstel getuigt van een goed inzicht en is beloond met f 5.—.

Utrechtse slimmen

Voorstel van de heer H. den Boesterd (afd. Montage, Utrecht): Draadenden voor bevestiging van stator VT 7 vervangen door schroeven. Op 12-6-'54 werd dit voorstel ontvangen en, na ingewonnen advies, op 25-9-'54 afgewezen. De matijns vertoonde sterke slijtage, zodat tevens de gelegenheid werd aangegrepen om de constructie van het motorhuis te verbeteren. Daarmee is tevens de door hem voorgestelde „draadenden met één kop aan één kant" toegepast. De besparing is echter niet zo groot als wij hadden verwacht, desalniettemin kan toch een beloning van f 10.— worden uitgedeeld.

De dames J. C. van Schaik en J. H. Schellenbach (Montage Ankerbouw, Utrecht), stelden voor de isolatieringen OZ 447 24 voor rotor AC 280 te maken van prespaan 3 mm ipv. 1,5 mm dikke.

Met de dikke ringen is een proef genomen en het idee wordt thans in de praktijk toegepast. Om dit idee te belonen kan f 15.— worden uitgedeeld. Echter moeten de inzenders samen delen, zodat ieder f 7,50 ontvangt.

De hr W. F. Ernst (Montage-Utrecht) stelde voor de bevestiging van VT8 vachtbladen op de balancemachine door middel van tapeinden en kartelmoeren te vervangen door stalen pen-nen met nokken. De huidige bevestiging is inderdaad niet fraai, doch de uitvoering volgens zijn voorstel zal mogelijkheden geven t.g.v. de dikte-toleranties van het materiaal. Desondanks voor de idee f 2,50 beloning.

VRAAGBAK SVAL JUBILEERT

DE HEER J. SIVAL trad vóór 12½ jaar, op 15 Augustus in dienst van de N.V. Leko als voorcalculator.

Na de oorlog kwam de opbouw van het bedrijfsniveau, waarvan de heer Sival intussen chef was geworden. Het waren toen allernist eenvoudige omstandigheden voor dit werk.

Na het bedrijfsniveau werd hij chef

van het laboratorium. De heer Sival is voor ons een technische vraagbaak, en thans is in het puzzelen in productieproblemen en speciaal betreffende de landbouw. Remplace en Inkomende goederen staan onder zijn supervisie. Wij wensen hem van harte geluk met dit jubileum en hopen nog vele jaren met hem te kunnen samenwerken.
Ir. C. STOUT

RUBRIEK van welkome,

felicitaties en dankjes

Welkom op de Maanweg:

J. L. N. v. d. Burg, Bewakingsdienst; J. B. Eyken, Meech, afd. T.C.; J. v. Heiningen, Inter-school; W. L. E. Magener, Zenderhoor; W. Gnyl en mej. H. Pronk, Schoonmaaktienst.
P. W. Hal en M. Ramak, Interband; J. A. F. J. Bos, G. Voskuiten en J. v. d. Spek, Volontair; W. P. Pieterse en J. Stolk, Electr. Montage.

Huwelijk (fabriek Maanweg):

P. Togni, afd. Wikkel, met mej. G. v. d. Plas, dd. 6-8-'55.
G. Mulder, afd. Werkvoorbereiding, met mej. G. Hendriks, dd. 6-8-'55.
H. A. Broens, afd. Wikkel, met mej. A. H. Litouwy, afd. Wikkel, dd. 29-7-'55.
H. J. Wolzing, afd. Spulterij, met mej. J. de Jong, dd. 15-8-'55.
D. Nederveen, afd. Electronisch Lab., met mej. A. A. J. Silkkerveer, dd. 27-7-'55.
C. v. Willigen, afd. Mont.mafg., met mej. L. Kasteelen, dd. 12-8-'55.

Geboren (Maanweg):

Thérèse, H., dochter van J. G. Hilling, dd. 18-7-'55.

DE VROUW OP DE E 55

vervolg van pag. 2

Er was een erg leuke kinderkamer met kleine vierkante stoeljes die tegelijk als „bouw materiaal" dienst konden doen.

Voor het opklapbed was geen gordijn, maar een lekenbord, dat vol stond met grappige kindertekeningen.

Op een jongenskamer waren glad geschuurde en gezellig geleverde groentekistjes tot een kast omgetoverd — en zo kunnen we doorgaan.

Vanzelf ging onze belangstelling uit naar sociale instellingen in Nederland, wat er zo al gebeurt voor de mensen, die gezond en zoel als de minder validen. Er was veel foto-materiaal.

Vergelijkingen b.v. van de bestraffing van minderjarigen vroeger (kinderen werden rustig in de gevangenis gestopt) met het werk van de Kinderrechter en de reclassering nu.

Praeventieve instellingen als daar zijn: de club- en buurthuizen, de jeugdbeweging, de medisch paedagogische bureaux en de bureaux voor levens- en gezinsmogelijkheden.

Cursussen voor ouders, de kruis-ver-enlighen, de gezinsverzorging enz.
We zagen iets van de zorg voor blinden en hardhorenden, voor rheuma- en l.b.c.-patiënten, voor patiënten met kinderverlamming.

De zorg voor krankzinnigen en zwakzinnigen. Aandacht werd gevestigd op de scholen voor buitengewoon lager onderwijs waar men met debiele en imbeciele kinderen nog van allerlei tracht te bereiken.

Scholen, waar ook deze kinderen zich gelukkig kunnen voelen.

Als de uitpraak waar is, dat het beschaafingspeil van een volk wordt afge-meeten aan hetgeen men voor de mede-mens in nood doet, dan staat het Nederlandse volk waarschijnlijk geen slecht figuur.

Natuurlijk hebben we ook in de Sesse-lift-gezeten en boven het terrein ge-

Welkom bij de ENAF N.V.:
Mej. M. H. Tensen.

Wijma, dochter van B. Zoeterwey, afd. Hoofd-boekhouding, per 27-6-'55.

GESLAAGD:

Mej. J. J. van der Stuij, afd. Financien, Assistentie Boekh. Praktijk dipl. Mej. H. van Wijngaarden, afd. Inkoop, Ned. Handelsoor. Ver. v. Leraren. Mej. W. A. in 't Hout, afd. Bibliotheek Middenst. Alg. Handelskennis.

De heren DEE (Gereedschapbureau) en KOP PENNAAL (Isaolaboratorium) voor het examen Nijverheidsonderwijs L.O.-actie, Natuur-funde en Mechanica.
PETER HAGEENDOORN, Hoofdboekhouding voor het diploma Mulo A (in de avonduren gesludeerd en... met succes! Gefeliciteerd!).

Mede namens mijn vrouw, dank ik chefs en collega's voor de genoten belangstelling bij mijn huwelijk ondervonden.
D. Nederveen, Afd. Electr. Lab.

Welkom bij de ENAF N.V.:
Mej. M. H. Tensen.

zweefd en hebben we ons 45 m. laten optrekken in de wereldgondel om op deze wijze een prachtig uitzicht te hebben op de Rotterdamse havens.

Tot slot brachten we een bezoek aan de stand van Stokris, waar o.a. onze eigen producten stonden.

Leuk was de opzet, met aan één zijde van de stand Assepoester, die al het huishoudelijke werk met de oude, verouderde middelen moest doen. Assepoester tussen een veger en blik en rangelbol, met een oude wastail, een potboenwas enz.

Aan de andere zijde de moderne huishoudelijke artikelen als stofzuiger, par-ketboender en wasmachine.

Waarmee maar gedemonstreerd werd, dat de taak van de huisvrouw toch wel veel aangenameer geworden is.

Wij zijn begonnen met te zeggen, dat de vrouw misschien wel met minder vernuchtingen naar de E 55 is gegaan dan de man.

Maar ook zij komt er zeer enthousiast vandaan.

Natuurlijk ook om de kleine dingen die zij er gezien heeft (dat is nu eenmaal een beetje de aard van het beestje). Maar zij is toch wel zeer gemiddeld door het grote en het grootse dat in ons Vaderland verricht is en verricht wordt.

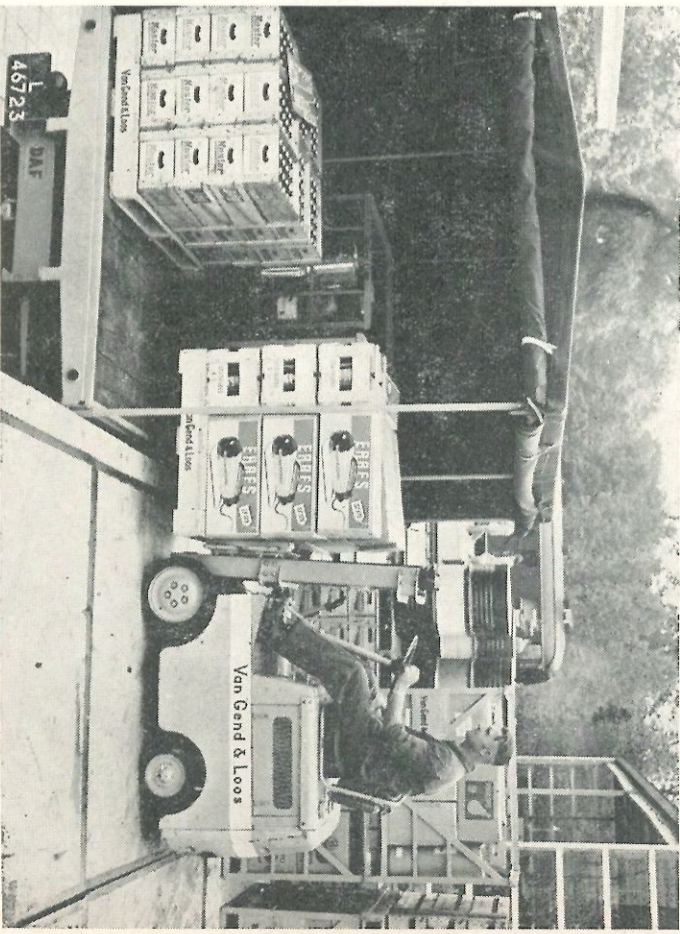
UTRECHT

Welkom

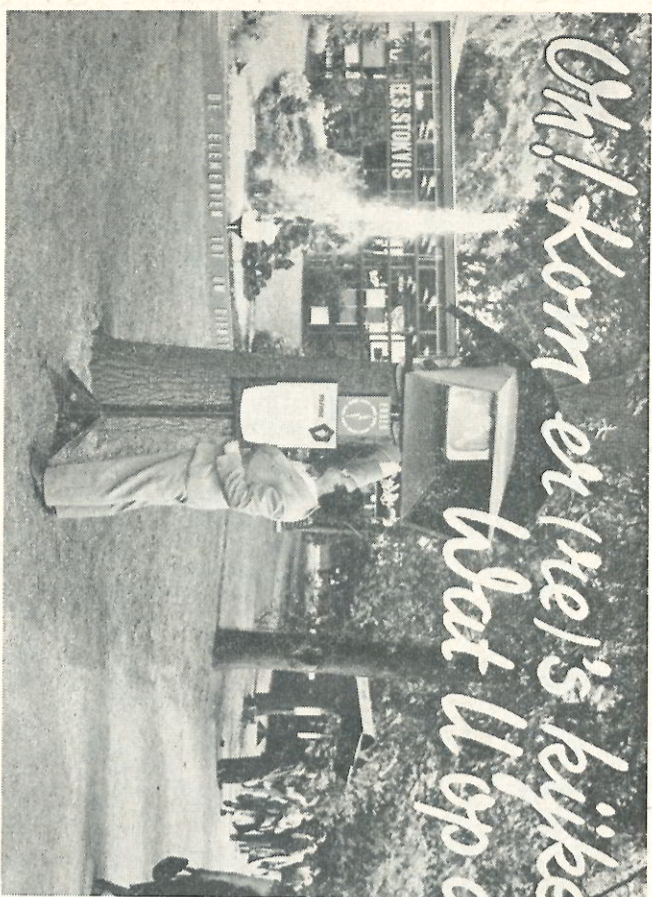
Mej. C. L. Hansen, afd. Montage.

Gehuwd: Op 14-7-'55 mej. J. H. Hiele (afd. Alg. Zaken) en Hr. M. J. Koppensol.
Op 14-7-'55 Mej. S. J. Jacobs (afd. Montage) en Hr. J. Vos.
Op 14-7-'55 Hr. A. G. v. d. Nijgel (afd. Ger-makery) met Mej. M. A. Loom.
Hr. F. H. v. Hartum, afd. Stampertij en Mej. J. C. v. Schaalk, afd. Montage, op 28-7-'55.

Geboorn: Arnoldus Johannes en Dina Christina, zoon en dochter van Mevr. D. M. Hoonacker—De Jong, afd. Montage, op 14-7-'55.
Willelm, zoon van W. Wiss, afd. Ger.Makerij, 20-7-'55.
Sophia Gerarda, dochter van C. W. Elbertse, afd. Montage, op 21-7-'55.

Op het compleet opgetrokken stationsemplacement van de Nederlandse Spoorwegen (met echte, rijdende treinen, restauratievagen en Spoorbto) worden demonstraties gegeven met de voorkefrack. Ook hier ontbreken wij niet.

Oh! Kom er mee's kijken, ★★★★★
 wat U op de E55 vindt!

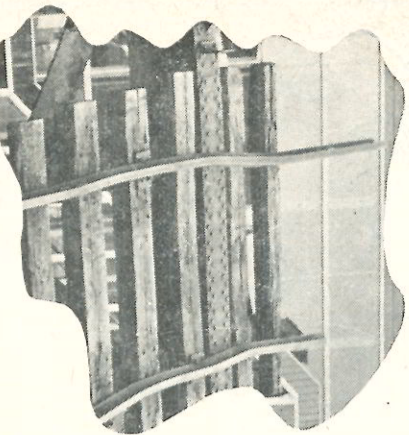
VAN DER HEEM N.V. OP DE E55: denkt U vooral niet, dat wij daar met een soort jaarbeursstand zijn verschenen. Dat is immers ook niet de bedoeling van de E55, de nationale manifestatie van hetgeen Nederland in tien jaren na de oorlog tot stand wist te brengen.

Zonder al te onbescheiden te zijn, of beter: met gepaste trots, hebben wij geconstateerd, dat bij deze manifestatie Van der Heem N.V. een geslaagde actie de presence geeft.

Met andere woorden, hoe beschieden het beeld van onze bijdrage op de E55 in het enorme totaal ook zijn moge, als representatie van onze verschillende producten zult U Van der Heem overal kunnen vinden.

Is het ook ten slotte niet zo, dat in de tien jaren na de oorlog onze N.V. indrukwekkend is gegroeid? Wijzelf zien dat misschien niet zo direct, evenmin als ouders dachteloos waarnemen dat hun kind toch groter wordt; maar bezoekers nemen deze groei wel degelijk waar en... steken hun bewondering niet onder stoelen of banken.

Een bewondering, die ook U geldt: U als Van der Heem, en U als Nederlander. Daarom moet U gaan doen wat een arbeider onlangs over de E55 schreef:

Een tonnen wegend stuk van de in de oorlog vernielde Moerdijkbrug is eens opgesteld.

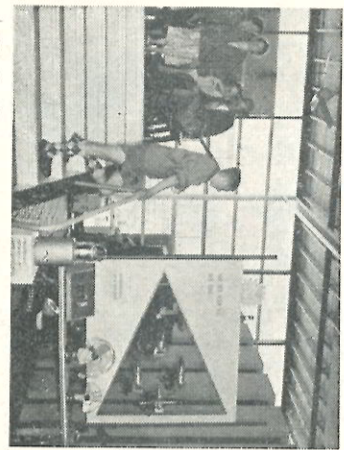
★
**VAN DER HEEM N.V.
 GEEFT - VERSPREID -
 ACTIE DE PRESENCE**

„ze zijn bang voor hun centen”, want het zijn ten slotte altijd de grote figuren, die kans zien in beroerde tijden tezamen en ieder voor zich, de mensen daar doornen te helpen. Een voorbeeld daarvan zijn b.v. de crisisjaren rond 1933 in de scheepsbouwwereld, toen de concurrentiestrijd werd opgegeven om tezamen het hoofd te bieden aan de moeilijkheden.

De heer L. W. van der Heem zei onlangs tijdens de bijeenkomst van de Belgische handaaren in onze fabriek: „Het is mogelijk te concurreren door de prijzen lager te maken dan die van de concurrentie. Maar een veel machtiger argument om klanten te winnen en te houden is: kwaliteit. Daarop heeft Van der Heem N.V. het van de oprichting af gehouden: op kwaliteit!”

Dat moet óók de reden zijn van het slagen van de E55 en de reden van de goede naam en faam, welke de Nederlandse producten in de laatste tien jaren — wederom — hebben verworven.

Kwaliteit moet de koers zijn, waarop wij in de komende jaren zullen (in oelen) varen!

Bij de Spoorwegen staan, zeer decoratief opgesteld, onze handboormachines en ventilatoren. Hier is ook een in oerking zijnde doorsnede van de handboormachine te zien. Links, geheel bovenaan op de foto, hangt als een van de vele de plafonventilator VT 8.

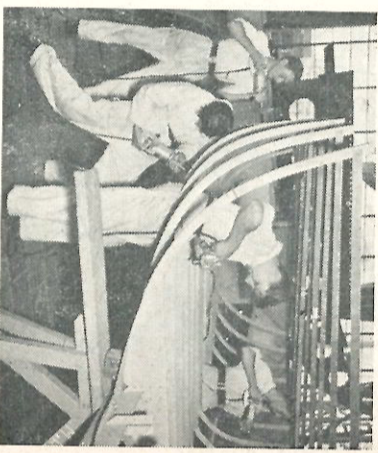
„.....Ik ben eens gaan kijken wat ik de laatste tien jaren heb uitgevoerd.....”

Dát moet de kern, het doel van Uw bezoek zijn: Kom en zien wat U en Uw langenvoelen in tien jaar voor elkaar wisten te brengen.

De prijsenstrijd woedt weer hevig. Industrien zijn niet schreunwend-enthousiast over de toekomst; zegt U nu niet:

FOTO GEHEEL BOVEN:

OVERAL zult U op de E55 onze producten kunnen zien: o.m. staan, over het gehele terrein verspreid, honderden Erres-televisie-ontvangers opgesteld. Van 13 tot 18 uur wordt elk half uur een goed verzorgd programma uitgezonden. De heer Weijman (TV-laboratorium) heeft de taak steeds voor goede weergrage zorg te dragen. Werkstudenten staan hem hierin bij. Op het TV-scherm: Wim Kam.

Op de scheepswerf van de E55 worden uitsluitend Van der Heem's handboormachines gebruikt.

Vacantie! en hoe Utrechtenaren daarover denken!

VAN DE OPRICHTING IN 1926 af, werd bij v. d. Heem vastgesteld, dat iedere werknemer recht had op een week vakantie per jaar. Velen wisten in die tijd niet hoe zij deze dagen moesten besteden. Er waren toen nog echt mensen bij, die bij zichzelf dachten: „hoe komen we die dagen door?”

De gewone man kende geen vakantie. De eerste dagen ging het wel met het één en ander in huis te doen, wat langer uit te slapen, maar dan spoedig verlangde men uit verveling terug naar het dagelijks arbeidsterrein.

De laatste jaren is echter heel wat veranderd. De vakantie wordt nu niet meer als een luxe gezien, die alleen maar weggelegd is voor de „beter gesitueer-

den”, maar als een noodzaak voor een ieder die hard moet werken in deze jachtige eneroverende tijd.

Tegenwoordig treft men in iedere stad reisbureaux aan, die ons de meest verschillende mogelijkheden aanbieden voor vakantie in binnen- en buitenland. Ook VDH-ers trekken er dit jaar op uit binnen of buiten de grenzen.

Nu is de vraag die ons bezig houdt: Hoe denkt men algemeen over vakantie in binnen-..... of buitenland?

Wij hebben enkele mensen in bedrijf Utrecht bereid gevonden zich voor deze vraag: „Vacantie in binnen-..... of buitenland” te laten interviewen.

J. J.

DE HEER S. W. J. DRIVER van de afdeling draaiertij beantwoorde de vraag: „Vacantie in binnen- of buitenland” als volgt:

„Dat zal ik eens gaan vertellen. Het buitenland trekt mij niet. In Holland zijn minstens net zoveel mooie natuurreservaten als in het buitenland. Daarom blijft ik liever hier en breng m'n vakantie door in Loosdrecht. Ik heb zelf 'n prachtige grote EM. Op deze boot breng ik 'n daggen door, alleen af en toe eten de wal op om eten in te slaan, want ik kook zelf m'n kostje.

Eventueel zal ik naar het buitenland gaan als ik uitgekeken ben in Holland, maar dat zal nog wel heel wat jaarlijks duren.

MEJ. U. M. v. TILBURG, afd. Laboratorium is een heel andere mening toegedaan. Het buitenland oefent een grotere aantrekkingskracht op haar uit. Ze zegt o.a.: Ik ga naar het buitenland om eens een ander landschap te zien. Om met andere mensen om te gaan, gewo-

DE HEER H. SCHILTE, afdeling Planbureau, heeft de volgende mening over vakantie. Het essentiele van het „op vakantie

ken en gewoonten te leren kennen en tevens wat heel belangrijk is, de taal, de uitspraak goed te leren. Zij is van mening, nu kan ik het nog doen, later misschien niet meer. Dit jaar gaat zij naar Oostenrijk. Tyrol en misschien nog even naar Noord-Italië. Reeds eerder is ze in België, Duitsland en Engeland geweest. Nederland vindt ze op vele plaatsen mooi, maar het buitenland trekt mij nu eenmaal meer, zo zegt zij. Het bloed kringt naar het niet gaan kan.

DE HEER H. SCHILTE, afdeling Planbureau, heeft de volgende mening over vakantie. Het essentiele van het „op vakantie

gaan” bestaat m.i. in het uitstappen uit het dagelijks sleutelen en het binnenstappen in het nieuwe, vrije vacantieland.

De voornameste ontspanning is **ANDERS** te doen dan normaal. Iedereen moet dit doen op zijn eigen manier, volgens zijn eigen inzichten en in overeenstemming met zijn portemonnee. Voor de een is dat vissen, voor een ander wandelen of zwemmen en voor een derde is het bestis geen vakantie als hij niet naar het buitenland kan. Inderdaad heeft het buitenland dit voor, dat je andere landen en volkeren leert kennen en bovendien ben je in het buitenland meer echt „uit” en los van de hele boel! Best, maar dan pas de grens over als je het eigen land van alle kanten bekijken hebt.

PIETJE v. AALLEN, afd. Montage, trekt het buitenland ook wel. Een paar jaar geleden bezocht ze België, Laarzenburg en zelfs Engeland en dat is haar goed bevallen. Haar plannen voor dit jaar zijn op losse schroeven komen te staan, omdat zij een bromfietstijl dit jaar boven een buitenlandse reis preferert. Zij gaat samen met haar zus naar Schoorl, van waaruit zij trips maakt. Daarmee is zij wel tevreden deze keer.

DE HEER H. BOUNESTER, afd. Remplace zou wel eens graag een bezoek aan het buitenland willen brengen, maar dat moet volgens hem niet ten koste gaan van alle mogelijke comfort. Ook voor vrouw en kinderen moet het werkelijk vakantie zijn. Daarom gaat hij, evenals vorig jaar, naar het Franse kamp te Bussen waar hij een huisje heeft gehuurd. Ik kan daar de hele dag sloeien en ravotten met m'n kinderen in de vrije natuur, los van alle dagelijkse sleur.

VAN VAN GOGH TOT PICASSO

Vervolg van pag. 3

Dan niet te vergeten de grote Franse meester op het gebied van de sculptuur: Rodin. Rodin, wiens werk zo natuurgetrouw is, dat men niet wilde aannemen dat hij het enkel en alleen met steen en gereedschap, met de hand gecreëerd had.

En dan de jongere wereldgeschiedenis met een Van Gogh, Cézanne, Gauguin tot Picasso toe.

Zullen we Picasso niet bewonderen in zijn werk, dan zal dit z'n oorzaak hebben in het niet begrijpen. Goed beschouwd is het ook eigenlijk wel atwijfend van het normale, wat deze man schiep.

Eveneens een modern kunstenaar, van „Die Gruppe der blauen Reiter“, is de Duitser Franz Marc. Die jonge kunstenaar, die zijn leven liet op het West-front bij Verdun in 1916. Ook in zijn werk is hij typisch die nieuwere richting toegedaan, het toont ons al een volkomen beheersing van de stof. Het is vol grillige kleuren, waarin altijd dieren worden weergegeven.

Het kleurengamma der modernen is fel contrasterend. De kleuren worden op fantastische wijze naast elkaar uitgestreken, zó, dat ze voor ons gevoel zelfs „vloeken“. Stel eens dat wij onze kleeding in dergelijke kleurencombinaties helen maken, dan zouden we, als we de eersten waren, door de hele wereld worden beïcht smaakloos te zijn, totlat..... iedereen zich zo zou gaan kleden en het als normaal aanvaard wordt.

En zo moet het ook gaan met het begrip van de moderne kunst. Niet, dat het ons niet meer zou moeten opvallen, dat iemand wolven als kussens en hoofden als vogelkooien tekent, dat niet. We moeten wel degelijk het verschil met de werkelijkheid, wat op zichzelf ook al een vaag begrip is, blijven zien; maar we

6. BLAUES PJEERDCHEN (het blauwe paardje).

Kleuren: een blauw-groen paardje op de voorgrond. Een geel-groene bloem daarachter.

Achtergrond: rood-geel-groen-violet. Schilder: FRANZ MARC (1880-1916).

moeten er bij denken, dat we leven in een wereld waarin de techniek hoogtij viert. Een tijd, waarin slechts weinig meer overschiet voor lyriek en romantiek. Is het dan wonder dat ook de kunst technischer wordt in uitdrukking, strakker van lijn, meer schel tegenover elkaar staande kleuren, i.p.v. het in elkaar overvloeien van die kleuren. Wel is het zo, dat de kunstenaar zich doorgraans zoveel mogelijk los wil maken van de wereld. Dat hij de wereld als een noodzakelijk kwaad beschouwt, maar voor zijn gevoel kan hij zich ondanig dat streven toch niet geheel van die wereld vervaemden. Hij ondergaat wel degelijk de invloeden, welke in die wereld werken. Al denkt de kunstenaar misschien zelf van niet.

Contrasten . . .

Het is nu een wereld van felle contrasten, zowel sociaal, politiek als ook in de Kunst. Laten we bij het beschouwen van moderne kunst - schilderijen, tekeningen, beeldhouwwerk - gedichten - ook proberen te doorgronden, wat de scheppevervan bedoeld kan hebben.

Het is nu niet meer zo, dat we direct alles voorgescheld krifigen, zoals het in de natuur is. Neen, er wordt van ons verwacht, dat we denken en ons *inspanning* getuosten. Vaak is het dan, als we dat doen, nog niet gemakkelijk die moderne kunstproducten te begrijpen, maar toch zijn we dan al een heel eind op de goede weg.

Laten we niet altijd direct een schildder - beeldhouwer - dichter van deze tijd (niet alle kunstenaars) verordelen,

*** KUNST**

omdat zijn werk voor ons slechts opgebouwd is uit raadsels en anders niet.

Het minste dat we kunnen doen, is dat werk óók te waarderen, in zijn soort. Dan zijn we helemaal niet verplicht het duidelijk mooi te vinden, of om het mooi te vinden omdat een ander het zo vindt, en deze ander toevallig naast ons staat voor datzelfde werk.

Wat is „mooi“ tenslotte? Dat is zo'n abstract begrip, zo persoonlijk, dat we daar maar liever geen ruzie over zullen maken.

Er zijn mensen, die dweepen met Jazzmuziek, ze vinden het mooi. Daar tegenover zijn er velen, die alles wat maar naar Jazz zweemt, vertoeien en veroordelen. Daarbij tonen ze geen begrip te hebben voor anderenans werk. Evenzo geldt dit voor diegenen, die alleen maar goed over de Jazz willen horen en alle andere muziek verafschuwen.

Precies zo is het gesteld met de waardering van de moderne kunst. En heus niet alleen bij schilders, evenzeer bij dichters, die naar nieuwere klanken zoeken en die menen te vinden in een combinatie van (onzin) woorden, die niets betekenen..... voor ons! Maar zij geven die dichters een nieuwe mogelijkheid zich te uiten.

Tenslotte komt iedere kunst, iedere werkelijke kunst voort uit een diep innerlijk beleven, een totaal opgaan in het gekozen onderwerp.

Dit geldt voor alle kunstenaars, zonder uitzondering. Een andere invloed op de kunst is de tijd. Met de tijden verandert ook de kunst. Daarvoor is zij dynamisch en niet statisch en aan wetten gebonden, zoals bij de Egyptenaren. Laten we daarom trachten om de achtergronden van een kunststijling te doorgronden. Dan zal misschien Picasso ons ook nog wat gaan zeggen (??).

De kinderen, die nu naar school gaan en er later heen zullen gaan, worden van school uit met misse vertrouwd gemaakt. Ze leren zowel de oude als moderne Kunst zien, waarden en gemieden. Daarom is het voor de ouders zaak niet onwetend tegenover deze dingen te staan. Dan zullen ze met hun kinderen hierover kunnen praten en van gedachten wisselen.

Utrecht heeft verscheidene musea, vooral het Centraal Museum is rijk voorzien van kunstschatten uit diverse perioden.

Een bezoek daaraan zal ons wijzer maken; en wanneer we er heen gaan met de vaste wil er iets op te stellen, dan ben ik ervan overtuigd, dat we niet ontmoedigd, maar geestelijk verrijkt huiswaarts reiden.

Uit dit reeds heeft U kunnen zien, dat óók ik anders tegenover de moderne kunst sta dan tegenover de oudere. Dat zij óók voor mij vaak een raadsel is.

Bent U, lezers en lezeressen, het op bepaalde punten niet met mij eens, dan hoop ik, dat U Uw mening eveneens in het VDH-tje zult publiceren.

mei. U. M. VAN TILBURG, (fabr. Utrecht).

ONDERNEMINGSRAAD MAANWEG

Over roken, veiligheid en andere zaken

DEZE VERGADERING, DIE OP 8 JULI I.L. WERD GEHOUDEN, HEEFT WERDEROM VELE AGENDAPUNTEN IN BEHANDELING GEHAD. UW — IMMER ACTIEVE — CORRESPONDENT NOTEEERDE HIERUIT HET VOLGENDE:

1. Roken tijdens werktijd.

Door verschillende leden van de Raad werd een ians gebroken om het roken onder werktijd toe te staan, althans voor die afdelingen, waar zulks mogelijk is.

Na een uitvoerige bespreking van het vraagstuk en het bezien van de mogelijke knaden, werd de afdeling Arbeid verzocht een onderzoek bij andere bedrijven in te stellen. Het rookverbod blijft voorshands gehandhaafd.

2. Veiligheidscommissie.

Om de werkzaamheden van de Veiligheidscommissie behoorlijk te omschrijven, werd een concept-reglement in de vergadering besproken. Besloten werd enkele reglementsaanklagen, waarover geen overeenstemming werd bereikt, opnieuw onderling te bespreken.

3. Rijwielstalling.

In de vergadering werd aangehouden op een betere huisvesting van rijwielen, bromfietsen en motorrijwielen. De Directie zal zich hieromtrent beraden.

4. Toeslagpercentages wachttijden - tijdelijk indirect werk - indirect werk.

De Raad was van mening, dat de verschillen tussen de bestaande toeslagpercentages in verband met plaats gehad hebbende veranderingen, om herziening vragen.

Ondernemingsraad-Maanweg.

De consequenties van de pagina's 6 en 7 Mooie vacanteprjjsvraag

Prettige vacante! Mooi weer, veel rust (voor één heel jaar!) en veel geld wenst de Redactie U graag en van harte toe.

Er kunnen zich in Uw vacante momenten voordoen, waarop U zult zeggen: Gut, wat zal ik NU eens gaan doen?

Daarom heeft Ben, technisch tekenaar Telco, zomede sneltekenaar, toneelpleter en met het minst filmacteur (bedrijfsfilm) een tekening gemaakt om naar te kijken. Helias, hij heeft, denken wij, moeilijkheden; misschien wel thuis, want in één week van 's avonds werken aan deze vacanteplaat heeft hij toch wel kans gezien ontsleidend veel fouten te maken. De kunst moet betaald worden en wij zaken dus met de tekening en Ben met de centen. Toch drukken wij zijn schepping in dit nummer af: vertelt U ons eens,

d e t y p e n e r s.
Een oplossing kan er dus als volgt uitkomen:
Aantal fouten: 1001.
Welke fouten: gekleed zwemmen, enz.
Typenummers: KY 4711, enz.

Naam:
Aldingr.

Behalve het plezier, dat U zult beleven aan het oplossen van deze puzzel, want daarom gaat het natuurlijk, kunt U er ook nog een mooie prijs mee winnen. Wij hebben er heel wat uit te rekken.
Veel succes en stuurt Uw oplossing aan de

h o e v e e l f o u t e n

Redactie „het VDH-tje“

JUNIOR OVER DE E 55

Reeds bij de eerste stappen, die op het terrein van de E55 worden gezet, wordt men op zeer bijzondere wijze geconfronteerd met onze hedendaagse tijd. Deze grootste en grootste expositie, die wij in ons nog jonge leven hebben bewonderd, begint met de tijd. De tijd, die wij naarbijzichzelf allen teloor komen, de tijd, waarvan wij soms dreigen ten onder te gaan.

De gehele expositie getuigt hiervan: de sproongen des tijds worden steeds kleiner in het overzicht, nl. van geschiedenis naar historie, van historie naar heden en van heden naar toekomst.

En hoe die toekomst zal zijn, wat zij kan inhouden, dat toont de E55, een grote manifestatie van energie in een der meest dynamische steden van ons land.

De E55 is een gigantische verzameling van voortbrengselen der huidige Nederlandse industrie geworden, bij het aanschouwen waarvan wij best een beetje trots mogen zijn. Doch dit gevoel van trots berijgt ook iets van angst in zich. Dezelfde angst, die de auteur Max Dendermonde in zijn boek „De wereld gaat dan wijft ten onder“ beschrijft. Dat onze wereld en ook dus Nederland schijnbaar aan wijft ten onder gaat, deelt ook de E55 mede en wel op de stand van de Emigratie. Want overwerpt men zich niet in die gebieden, welke overbevolkt zijn? zo wordt gevraagd. Dat ons land overbevolkt is, wordt duidelijk bevestigd door het feit, dat er in ons land gemiddeld 324 mensen op één km2 wonen. Daarnaast staat nog, dat onze ze berolking jaarlijks met meer dan 100.000 stelen toeneemt. De Emigratie-expositie geeft daarom voorlichting over zes gebieden, die meer armsgang en meer mogelijkheden bieden dan hen die willen bouwen aan een nieuw bestaan en die met hun energie willen bijdragen aan de ontwikkeling van het land, dat misschien hun nieuwe vaderland zal zijn.

Dese en veel meer indrukken, welke de E55 meegeeft, zullen lang bijblijven, zoals b.v. hetgeen over oplichtingen is te zien.

Op „De brug der kennis“ bv. is te zien, welke een benoederswaardige vlucht het onderwijs, de opleiding voor het leven-in-de laatste vijftig jaren en meer in het bijzonder nog in de na-oorlogse jaren.

Dese grootste gebeurtenis is samengevat in de korte, doch zeer doeltreffende naam „E55“.

De E55 is als het ware het Nederlandse diploma voor het werk, dat verzet is om ons land uit alle ellende van het oorlogsgeweld te doen hervijzen.

J. A.

te veel conferenties.....

Er zijn twee manieren om een pro- bleem te behandelen. De eerste bestaat uit onderzoeken; de tweede uit berede- neren. Om een voorbeeld te geven: een artikel is in de loop van enige tijd be- doorden. Zou dat nu komen door invloed van rocht uit de lucht? Dan kan bederf worden voorkomen door het vochtlicht te verpakken. Of komt het door het vochtgehalte, dat het artikel zelf bevat? Dan moet de samenstelling worden ge- wijzigd.

Als verstandig mens zou men zeggen: „Laten wij dat onderzoeken. Hier is zuik-

JEUGDNATUURWACHTER

(J.A.—) Het schrijven van een blad voor de jeugd van 10 tot 16 jaar, met een zodanige inhoud die de kinderen toch interesseert, is een moeilijke opga- ve. De redacteurs van de „Jeugdna- turwachter" zijn hierin volkomen ge- slaagd.

„De Jeugdnatuurwachter", die op- maak-technisch goed verzorgd is, ver- dient zeer zeker een waardige plaats in de rijen der jeugtdijtschriften.

Het leerzame en interessente karakter, dat men er aan gegeven heeft, maakt het geheel tot een waardig blad.

Artikelen als „Langs de vloedlijn", en „Waarom zingt de vogel?", geven hier- van wel een zeer duidelijke weerspieg- ling.

Ik kan U een kennismaking aanbeve- len, opdat U' kinderen iedere maand weer opnieuw deze nuttige vertrouwe- ling (want dat wordt hij zeker) in de bus kunnen vinden. Heus, het is de moei- te waard, en..... van vormend belang voor de jeugd.

een artikel en hier is een glas water, laten wij nu proberen of dat water van buiten een nadelig invloed heeft".

Maar onder zogenamde filosofen is het eeuwen lang gebruikelijk geweest over vraagstukken te redeneren in plaats van onderzoeken in te stellen en proeven te nemen. Ieder gaf zijn me- ning en haalde aan wat Aristoteles daarover gezegd had en welke opvatting Jan Janszoon Jansen was toegegaan en zij etaleerden veel kennis en geleerdheid voor elkander. Zij bestreden elkanders meningen met argumenten uit hun voor- raad kennis en in deze dispuiteer-kunst brachten zij het zeer ver. Maar dat daarmee veel klaarheid in de problemen gebracht werd, kan men niet zeggen!

Er worden vele zaken-conferenties ge- houden die in hun aard niet verschillen van deze redeneer-methode.

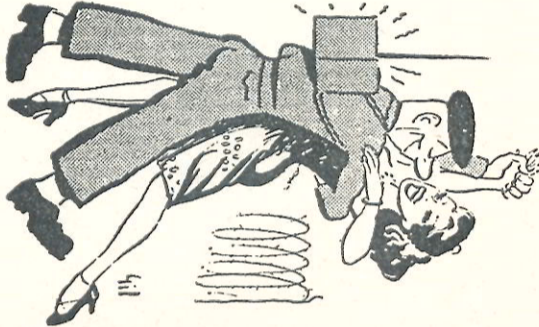
Dat disputeren heeft veel aantreke- lijkheid en het heeft de schijn, dat men bezig is een zakelijk onderwerp onder de loupe te nemen. Het is een bedrieglij- ke, tijd verknopende schijn.

(uit „Success").

E 55 is indrukwekkende manifestatie van ons aller inspanning

IN HET ELECTRICITEITSPAVILJOEN krijgt men een volledig beeld van de electriciteits-situatie in Nederland. De KEMA te Arnhem heeft in deze inzending een groot aandeel. De kern-reactie — het actuele begrip van onse dagen — is natuurlijk niet vergeten.

In aansluiting aan dit paviljoen bren- gen de Nederlandse Spoorwegen de elec- trificatie van ons spoorwagennet in beeld.

— Haha! De serene weet niet dat ik ook dansmuziek kan krijgen op m'n wakkie- matje!

(‘n Van der Heem product)

Daarbij blijft het trouwens niet: de spoorwegen komen met een groot pavil- joen en met buitenzendingen, waar zij hun modernste materieel tonen, het seinwezen, goederenvervoer, restauratie- rijtuigen etc.

Tevoren heeft men dan al het onzicht- bare verkeer kunnen zien, nl. velerlei vormen van tele-communicatie. Deze afdeling staat onder leiding van de PTT

Bij het smeltverkeer van spoor en post en tele-verbindingen sluit aan het licht- verkeer. De KLM die zich na de oorlog zulk een toonbeeld van energie heeft betoond, zal zich op de E 55 niet onbe- tuid laten, evenmin als de Amsterdamsche luchthaven Schiphol. Wie zich het trieste schouwspel herinnert, dat Schip- hol in 1945 bood en dat vergeeft met de huidige luchthaven, weet dat er ty- pisch-Nederlandse energie voor nodig was om het zover te brengen. De vlieg- lugsindustrie, de rijksluchtvaartdienst en de jeugdluchtvaart voltooien de lucht- vaartfamilie.

Op de buitenterreinen in deze eerste sfeer zal veel te zien zijn op het gebied van verkeer, electro-techniek en op die gebieden, welke tevoren in de paviljoens werden getoond. Er is gestreefd naar harmonie tussen „binnen" en „buiten", zodat men een boeiend schouwspel kan „g"t, hetzij men onderdak is ofwel on- der de hemelkoppel wandelt. Zo komt er zwaar materiaal van de defistotvinnig, een z.g. „ja-knikker" van de olievelden bij Schonebeek en een boortoren van de Nederlandse Zouindustrie.

REISKOSTEN

Om redenen van vereenvoudiging van de administratie en ook om de reiskos- ten-regeling voor het personeel wat ge- makkelijker te maken, zal met ingang van 26-8-55, voorlopig op proef, de vol- gende regeling gelden:

1. Iedereen, die woont buiten Den Haag en randgemeenten (dit zijn: Voor- burg - Rijswijk - Leidschendam en Wassenaar), komt in aanmerking voor deze regeling.
2. Voor iedere woonplaats is een vast bedrag voor vergoeding vastgesteld, waarvan niet kan worden afgeweken.
3. De abonnementen behoeven niet meer te worden afgestempeld, men krijgt automatisch zijn vergoeding.
4. Omdat aan de hand van het bij afde- ling Arbeid bekende adres de vergoe- ding wordt vastgesteld, is iedereen, die reiskosten-vergoeding geniet, verplicht ervoor te zorgen, dat op af-

Wanneer in bad?

Reeds meermalen is er geklaagd over het feit, dat de baders die van ons bad- huis gebruik maken en in de „tweede ronde" zitten, praktisch geen heet wa- ter meer uit de kraan krijgen.

Nu komt dit omdat men nogal kwis- tig met de heetwaterkraan werkt en er niet aan denkt, dat nog meer personen graag schoon naar huis gaan. Anderzijds is het niet mogelijk de capaciteit op te voeren.

Om te voorkomen, dat het personeel, dat vult en vet werk verricht, zich niet of moeilijk schoon kan wassen, zullen we, ten einde raad, de maatregel moeten treffen, het personeel van kantoren, te- kenkamers en laboratoria uitsluitend van Maandag t.m. Vrijdag in ons badhuis toe te laten, waardoor de Zaterdag dus geheel voor het fabriekspersoneel wordt gereserveerd.

Los hiervan blijft zuinigheid met het hete water geboden en wij stellen ons voor bovengenoemde regel bij wijze van proef te laten ingaan in de week van 22 t.m. 27 Augustus 1955 (dus na de fa- brieksvacantie).

Wij hopen, dat iedereen bovenstaande regeling zal kunnen bijlijken en begrip- pen.

Badhuisdienst.

Nieuwe pauzeregeling

In de nieuwe pauzeregeling, gepubli- ceerd in „het VDH-tje" van 30 Juli jl., moet nog een tweetal correcties worden aangebracht.

1. De gehele Nabewerking gebruikt de lunch in de tweede pauze.
 2. In afwijking van het gepubliceerde, wordt de Gereedschapmakerij in de EERSTE PAUZE ingedeeld.
- Een en ander is gewijzigd om even- tuele stagnaties in de afdelingen Draa- rij en Plaatsbewerking tot een minimum te beperken.
3. Als gevolg van het onder punt 2 genoemde zal Meubelmakerij, Stof- zingermontage, Zagerij en Montage- magazijn de tweede pauze blijven behouden.

deling Arbeid zijn juiste adres be- kend is.

5. De reiskosten worden niet gegeven bij ziekte of ongevul, dit gebeurt als volgt: Is iemand op Maandag afwe- zig, dan wordt voor dezelfde week geen vergoeding gegeven; keert hij binnen een week terug, dan stelt hij zich over de gemaakte reiskosten in verbinding met de afdeling Arbeid.

Wij hopen, dat in de praktijk zal blij- ken, dat deze regeling voor iedereen prettiger werkt.

Afdeling Arbeid.

NA EEN VACANTIE

Na een vakantie, waarin we de gelegen- heid hebben gehad, ons te ontspannen na een jaar werken, hervatten we ons werk.

Dit werk hervatten gebeurt op allerlei manieren. Er zijn er, die naast hun werk, zich ook bezinnen op het feit, hoe ze zich verder kunnen ontwikkelen.

Bij Van der Heem N.V. is daartoe een zeer prettige gelegenheid voor hen, die zich verder willen bekwaamen op het talengebied. U kunt hier de volgende cursussen volgen:

a. Nederlandse taal en Handelscorresp.;

b. Engelse taal en Handelscorrespondentie;

c. Engelse conversatie;

d. Engelse taal voor beginners;

e. Engelse taal voor gevorderden;

f. Engelse taal technisch.

Twee grote voordelen springen hier in het oog, n.l.:

1. De cursussen worden aansluitend aan de werkdag gegeven; U bent dus alleen wat later thuis en 's avonds verder vrij.
2. Het is mogelijk gebieden U deze cursus- sen, die lopen van September tot de fa- brieksvacantie in 1956, voor de prijs van f 4.— per maand per persoon te orga- niseren.

Wij hopen, dat velen van deze gelegen- heid gebruik zullen maken.

Inlichtingen kunt U krijgen bij de heer Van Delft en zondag bij de heer Van Leeuwen (receptie).

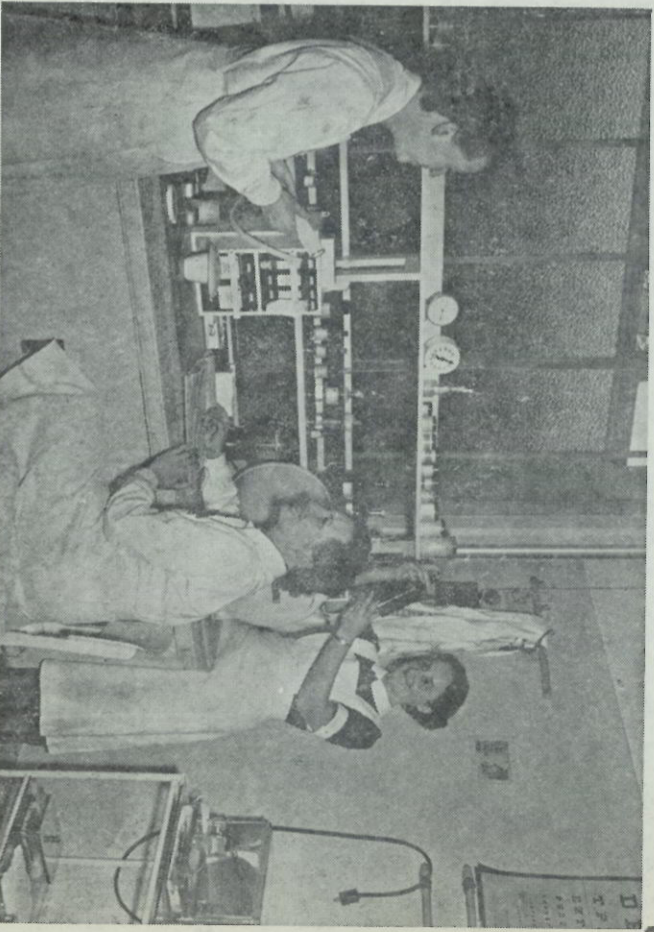
O.R. SPREKERIJ MAANWEG

23 Augustus 1955

1e pauze: de heren Haasdijk-H. Heijmans

2e pauze: de heren Vellekoop - Laurier

ROUW

(In het midden Zr In 't Veld.)

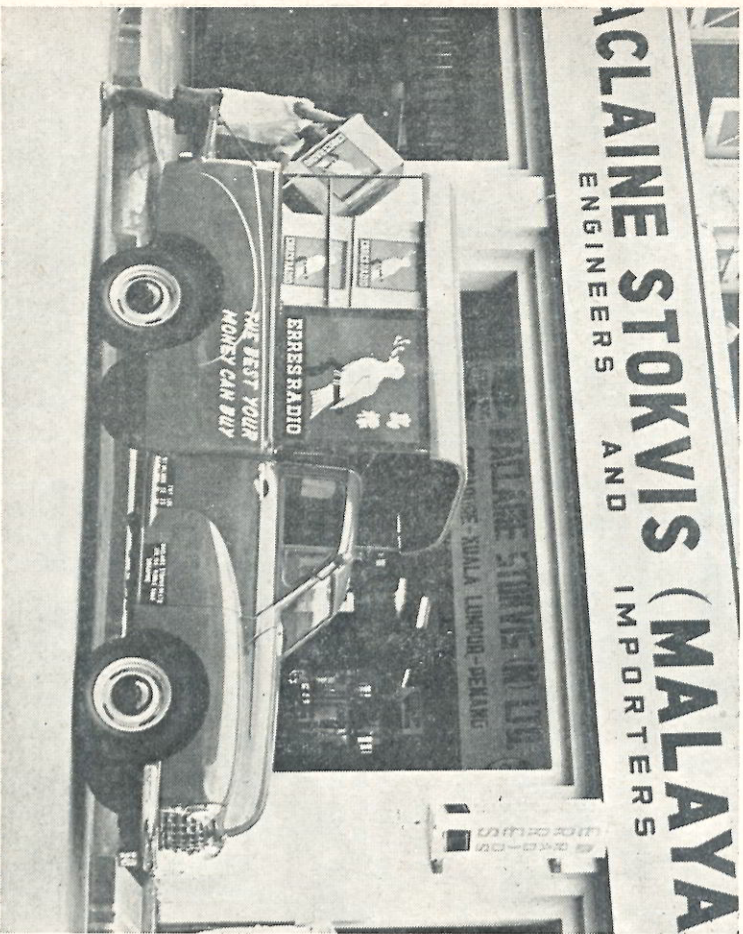
Op 2 Augustus 1955 om 17.30 uur kwam, door een noodlottig ongeval, een van mijn trouwe medewerkers, Zr. In 't Veld, om het leven.

Groot was alom de verslagenheid, omdat dit nog zo jonge leven abrupt werd afgebroken. In October 1953 kwam zij in mijn dienst en wist zich in betrekkelijk korte tijd in de Medis- sche Dienst in te werken. Siedes stond zij voor iedereen klaar, was be- hulpzaam, vriendelijk en vlot van aard. Door haar bijzondere eigen- schappen zal het moeilijk zijn haar opgevallen plaats te bezetten. Gro- te deernis gaat uit naar de familie, in

het bijzonder naar haar moeder en man, voor wie dit verlies wel schier ondraagelijk moet zijn. Ik geloof, dat ik uit naam van ons allen spreek, als ik zeg, dat wij Onze Zuster In 't Veld dankbaar zijn voor datgene, wat zij voor de gehele gemeenschap en in het bijzonder voor de Medische Dienst gedaan heeft. Wij zullen haar nimmer kunnen vergeeten; zij zal altijd in onze herinnering blijven voortleven.

Wij hebben haar Zaterdag 6 Aug- naar haar laatste rustplaats gebracht. Dat zij moge rusten in vrede.

VAN WERKIJM

VAN DER HEEM in Singapore: deze voor ons zo vertrouwde woorden en de kana- riepriet is dus ook in Singapore te zien, dank zij de activiteiten van het Verkoopkan- toor Van der Heem N.V. De Chinese tekens zeggen: „Het merk van de Erres-piet".